

Ο ΚΑΒΓΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΗΡΑΣ



Ήρα: Δία! Εσύ πάλι! Πώς μπορείς και παίρνεις αποφάσεις μόνος σου; Θέλω να ξέρω τι αποφάσεις παίρνεις για να τις συζητάμε και να συμφωνούμε μαζί!



Δίας: Ήρα, ηρέμησε! Γιατί φωνάζεις; Επειδή είσαι γυναίκα μου δε σημαίνει ότι πάντα πρέπει να ξέρεις την κάθε απόφαση μου. Ξέρεις πολύ καλά ό,τι είναι να μαθευτεί θα είσαι η πρώτη που θα το μάθεις.



Ήρα: Πώς έχεις το θάρρος και μου μιλάς έτσι; Μόνο το χέρι σου που δεν σήκωσες πάνω μου! Έχω να σε ρωτήσω απο την προηγούμενη εβδομάδα... πολὺς καιρός είναι... δεν άντεξα πια! Πάλι ήρθε η αγαπημένη σου Θέτιδα κλαψουρίζοντας στα πόδια σου, αγκαλιάζοντας τα για να πάρεις την απόφαση που ήθελε, δηλαδή να καταστρέψεις τους Αχαιοὺς. Δεν μπορώ να πιστέψω οτι έκανες κατι τέτοιο πίσω απο την πλάτη μου.



Δίας: Γιατί νομίζεις ότι είμαι υποχρεωμένος να ακούω εσένα; Όχι κάνεις λάθος! Θα κάνω αυτό που θέλω ΕΓΩ και όχι εσύ. Ως τότε θα συνεχίζεις να με ενοχλείς φτάνει πια; Μη ξεχνάς ποιος είμαι! Δεν θέλεις το

χέρι και την οργή μου να σου δείξω γιατί τότε ούτε οι θεοί του Ολύμπου θα σε γλιτώσουν.